

194

UCHWAŁA Nr 129 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 października 1983 r.

W sprawie zasad organizacji służb socjalnych oraz sposobów wykorzystywania funduszy socjalnego i mieszkaniowego dla nauczycieli.

Na podstawie art. 53 ust. 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. z 1982 r. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego i podstawowego tworzą służby socjalne w celu gospodarowania zakładowymi funduszami socjalnym i mieszkaniowym oraz realizacji całokształtu zadań socjalno-bytowych na rzecz nauczycieli zatrudnionych w szkołach (placówkach) finansowanych z budżetu terenowego oraz nauczycieli emerytów (rencistów) tych szkół (placówek).

2. Terenowe organy administracji państwowej, o których mowa w ust. 1, tworzą służby socjalne w podległych im urzędach — komórkach organizacyjnych do spraw oświaty i wychowania, a w braku takich komórek zadania służb socjalnych wykonują gminni dyrektorzy szkół.

3. W uzasadnionych wypadkach niektóre zadania z zakresu usług socjalnych mogą być zlecane wyspecjalizowanym instytucjom.

§ 2. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustala co-rocennie w układzie wojewódzkim — w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego — wielkości wypłat dokonanych w poprzednim roku kalendarzowym z tytułu emerytur i rent dla nauczycieli.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje informacje o ustaleniach dokonanych zgodnie z ust. 1 Ministrom Finansów oraz Oświaty i Wychowania w celu ich wykorzystania przy planowaniu w budżecie Państwa środków na fundusz socjalny dla nauczycieli emerytów (rencistów).

3. Minister Oświaty i Wychowania przekazuje terenowym organom administracji państwowej stopnia woje-

wódzkiego wytyczne w sprawie wysokości odpisu na fundusz socjalny dla nauczycieli emerytów (rencistów) zamieszkałych na terenie danego województwa, ustalonego na podstawie odpowiedniego dla danego województwa funduszu emerytalnego.

§ 3. 1. Minister Oświaty i Wychowania może, w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z właściwymi statutowo organami związków zawodowych nauczycieli, ustalić zasady rozdziału i centralizowania w Ministerstwie Oświaty i Wychowania oraz w terenowych organach administracji państwowej stopnia wojewódzkiego części odpisu na zakładowy fundusz socjalny dla nauczycieli i nauczycieli emerytów (rencistów).

2. Minister Oświaty i Wychowania może, w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z właściwymi statutowo organami związków zawodowych nauczycieli, ustalić także zasady centralizowania w terenowych organach administracji państwowej stopnia wojewódzkiego w całości lub części odpisu na zakładowy fundusz mieszkaniowy dla nauczycieli.

§ 4. 1. Fundusz socjalny dla nauczycieli oraz dla nauczycieli emerytów (rencistów) jest przeznaczony na finansowanie całokształtu działalności socjalnej prowadzonej na zasadach powszechnie obowiązujących.

2. Środki zakładowego funduszu mieszkaniowego dla nauczycieli są wykorzystywane na zasadach powszechnie obowiązujących.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

195

UCHWAŁA Nr 130 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 października 1983 r.

W sprawie stosowania w przedsiębiorstwach państwowych eksperymentalnego systemu zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców i materiałów.

W związku z art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214), w celu stworzenia dodatkowych zachęt do realizacji rządowego programu oszczędnościowego w zakresie zmniejszenia zużycia surowców i materiałów w produkcji wyrobów i usług, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa mogą dokonywać na rzecz pracowników wypłat dodatkowych nagród z tytułu uzyskania oszczędności w zużyciu surowców i materiałów, na zasadach określonych w uchwale.

2. Podstawą wypłaty nagród, o których mowa w ust. 1, jest uzyskanie przez przedsiębiorstwo rzeczywistego obniżenia zużycia surowców i materiałów w legalnych jednostkach miar w stosunku do obowiązujących normatywów zużycia (ogólnokrajowych i zakładowych).

3. Minister Gospodarki Materialowej wyda w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) wytyczne do opracowywania, zatwierdzania i weryfikowania normatywów.

4. Wypłaty nagród, o których mowa w ust. 1, dotyczą oszczędności surowców i materiałów wymienionych

w liście ustalonej przez Ministra Gospodarki Materiałowej w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych). Lista ta będzie weryfikowana w miarę potrzeb gospodarki narodowej.

§ 2. 1. Udokumentowane zmniejszenie zużycia surowców i materiałów do produkcji określonego wyrobu lub usług w stosunku do obowiązujących normatywów zużycia, wycenione według cen stosowanych w ewidencji księgowej na ostatni dzień kwartału, stanowi kwotę oszczędności w zużyciu surowców i materiałów. W dyspozycji przedsiębiorstwa pozostaje 70% tej kwoty.

2. Z kwoty oszczędności, o której mowa w ust. 1, pozostaje w dyspozycji przedsiębiorstwa, 35% można przeznaczyć na nagrody indywidualne dla pracowników, którzy przyczynili się bezpośrednio do powstania oszczędności w zużyciu surowców i materiałów.

3. Odpisy z tytułu oszczędności w zużyciu surowców i materiałów, o których mowa w ust. 1, będą dokonywane z zysku do podziału.

§ 3. 1. Minister Finansów wprowadzi ulgi w podatku dochodowym w takiej wysokości, aby do dyspozycji przedsiębiorstwa pozostało 70% łącznej kwoty oszczędności w zużyciu surowców i materiałów, o której mowa w § 2 ust. 1, i określi szczegółowe zasady oraz tryb stosowania tych ulg.

2. W razie stwierdzenia, że naliczenie oszczędności w zużyciu surowców i materiałów nastąpiło w sposób nieprawidłowy, przyznana ulga, o której mowa w ust. 1, podlega cofnięciu.

§ 4. 1. Kwoty nagród, o których mowa w § 2 ust. 2, podlegają wyłączeniu z podstawy obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

2. Wyliczenie oszczędności w zużyciu surowców i materiałów powinno być poddane kontroli w toku weryfikacji sprawozdań finansowych. Nieprawidłowo wyliczone i wypłacone kwoty nagród podlegają włączeniu do podstawy obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

§ 5. 1. Wypłaty nagród następują na podstawie opracowanych i zatwierdzonych w obowiązującym trybie regulaminów zakładowych.

2. Regulaminy zakładowe powinny między innymi określać warunki i metody pomiarów oraz obliczeń nie-

zbędnych do odpowiedniego udokumentowania uzyskanych oszczędności.

§ 6. 1. Oszczędności w zużyciu surowców i materiałów oblicza się metodą narastającą w skali przedsiębiorstwa raz na kwartał, porównując faktyczne zużycie materiałów i surowców z obowiązującymi normatywami zużycia, w legalnych jednostkach miar według cen, o których mowa w § 2 ust. 1.

2. Szczegółowe zasady wyliczania oszczędności materiałowych określi Minister Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 7. 1. Oszczędności, o których mowa w § 2 ust. 1, nie mogą być uzyskiwane kosztem obniżenia jakości wytwarzanych surowców, materiałów, wyrobów i usług, pogarszania stanu technicznego eksploatowanych maszyn i urządzeń oraz ich uzyskanie nie może spowodować zagrożenia życia, zdrowia lub środowiska naturalnego.

2. Wypłaty nagród mogą nastąpić po dokonaniu kwalifikacji jakości wyrobów, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7).

§ 8. 1. Właściwi ministrowie określą przedsiębiorstwa, które na zasadzie eksperymentu będą mogły korzystać z zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców i materiałów na zasadach określonych w uchwale. Wykazy tych przedsiębiorstw zatwierdza Pełnomocnik Rządu do Spraw Oszczędności.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, powinny posiadać zweryfikowane przez właściwe organy normatywy zużycia surowców i materiałów oraz odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne i powinny realizować zadania wynikające z rządowego programu oszczędnościowego.

3. Przedsiębiorstwa nie objęte wykazami, o których mowa w ust. 1, będą mogły korzystać z zachęt materialnych określonych w uchwale po dokonaniu przez Prezydium Rządu oceny eksperymentalnego ich stosowania w okresie półrocznym.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

196

ZARZĄDZENIE Nr 30 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 września 1983 r.

w sprawie sprawowania nadzoru nad Ochotniczymi Hufcami Pracy przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 260 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1982 r. w sprawie dalszego rozwoju Ochotniczych Hufców Pracy (Monitor Polski Nr 31, poz. 267) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych sprawuje nadzór nad Ochotniczymi Hufcami Pracy w zakresie:

- 1) rekrutacji i zatrudnienia młodzieży w hufcach pracy,
- 2) dokształcania i doskonalenia zawodowego uczestników i junaków Ochotniczych Hufców Pracy,

- 3) warunków pracy i socjalno-bytowych w hufcach pracy.

§ 2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustala wytyczne w sprawie ogólnych zasad gospodarki finansowej Ochotniczych Hufców Pracy oraz czuwa nad prawidłowym wykonywaniem planów finansowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski